

neb ka selle weega õige pea ära; ta joob ka haugu eht tiigi wett eht see küll wähem terwe on nirk lõhust lahti ajab. Hobune kannatab kauemine joogi janu, kui keegi teine koduloom; nälg näitse ta weel kauemine kannatada wõima, kui joogi janu. Hobuse igaväine wee tarwitus on mitmesugune, selle järele, mis tõuugu hobu on, fudas ta sööt, fudas õht — kas fuiw wõi niiste — *ic.* Söödetasie hobust toore rohuga, kus enam wee iagusi sees, siis on tema janu ka wähem, kui fuiwa toidu juures; suurema soojuse ja töö tegemise juures prungib loom muidugi ka enam wett. Lääbistiku joob terwe tööhobune päewas oma tallitamise juures kaks pange wett ära. Palju joomine nõrgastab hobuse seedmist ning jõuudu, kuna ta looma bigistama paneb. Hobused, kes palju joomad, nende sööt tehtagu enne niiskets eht andaga niisugust sööma, milles palju wett on. Jooki andagu ifta 10, 15 funni 20 minuti järele jau kaupa talli pangist.

Hobused, kes wäha wett joomad, bigistawad wäha ning on töö juures tugewamad, kui need, kes palju joomad ning sellepärast palju bigistawad. Niisama sabjulist, kui liiga palju wee joomine, on ka jälle liiga wäbene wee joomine. Wiimase asja läbi saab hobuse seedmine nõrgastatud, leba liigutamise laisendatud, söögi isu wähendatud ja lõht finni pandud. Niisugustele hobustele on tarwis, päewas mitu korda jooma pakkuda. Ka on tulus, niisuguste hobuste jooma wee sekka natuke soola wanna. Wõned hobused kannatawad aga parem janu, kui et nad mudast wett eht mudasest nõuust eht lombist joomad.

Wesi, sellega hobust joodetasse, ei tohi mitte üle liiga külma olla, *s. o.* miallgi + 8 funni 10 graadist külmem olla, sest et üleliiga külm wesi lorruga hobuse lõhu ja soolilad nii ära külmetab wõi jahutab, et selles pitaldased haigused sünniwad. Rammad määrad wõiwad liiga külma wee pärast koguni enneaegu sünnitagi. Ühtlasi on ka liiga kõwa, lubjane wesi sabjulist, just niisama nagu wesi, kus mitmed taimed eht elajate risud sees äramädanenud on. Tühja lõhuga hobuseid ei pia miallgi joodetama, waid

piab neile enne ifta natuke heinu andama; nii samuti ei tohi ka siis hobust joota, kui ta higine on. On hõbused lurnawa sõidu ja palawuse kaks liig jänusets läinud, siis ei sõd nad enamiste enne joomist mitte; aga kui neile siis wärsket rohku eht naerid *ic.* antasse, siis jõwad nad ometi. Jootmine piab söötmisega end ifta wähetama, isearanis weel suwe ajal. Selle juures tuleb aga waadata, et hobune lorruga mitte liiga palju ei joo. Jmetajate määrad juures saab sageda jootmise läbi piima sünnitamine märta edendatud. Kes end sabju eest hoida tahab, see piab wäga selle peale waatama, et tema reisi peal ja seal, kus tema laewu wee lõwadust eht pehmust ei tunne, hobust aega mõõda ja söömu kaupa juua lasseb. Hoolsa hobuse tallitaja esimene kohus piab olema, et ta oma hobust wõeras kohas miallgi wõerastest inimestest joota ei lase.

(„Reelejahutajast“.)

Tua lilledes kasu.

Tõhrtid on ammugi äraseletanud, et üle liiga fuiw õht, olgu ta külm eht soe, abju soojuse eht päfese paiste läbi sünnitatus, meie kopsudelle sabjulist on. Mitmed inimesed on selle õhu kätte haigets jäenud, ilma et nad lähemat abi oleksiwad teadnud, mis igal mehel wõib kae pärast olla. Meie teame, et maa õht, selle järele linna elanik nii igatseb, sellepärast nii wärske ja hea on, et temasse weest ja taimedest parajat niiskust tuleb. Kui meie nüüd oma elumajas ka mitte wett nii ära aurata ei wõi lasta, et ta õhtu niisutaks, siis wõime me? ometi taimede läbi teda märta parandada, ning selle läbi eneselle üht terwise hallitawada. Sida wõime meie kätte saada, kui meie omale wärskleid leherikkaid tua toimi muretsfeme. Taimed annawad wäga palju auru. Suured lehipuud wõiwad metsas ühe päewag terwe pangi wett wälja aurata. Tua taimed annawad oma suuruse järele weel rohkem wett wälja, mis selles weest näha wõime, mis neile peale walatama piab, kui nad mitte ära ei närtfi.

Kui meie mitte liiga langesse lõhnawaid taimi ei wõta,